

Akt 2 Premiär

Sommarutställning på Härnösands Konsthall, till 28 aug.

Jag parkerar på kajen i Härnösand och går de få stegen till konsthallen vid Stora Torget för att se sommarens nyöppnade utställning AKT 2 Premiär med sexton konstnärer från Härnösand. Så här borde det vara överallt, tänker jag. Konsten mitt i byn. Lika tillgänglig som korvkiosken och shoppinggatan strax intill. Att som nyanländ lära känna en stad och en trakt genom dess aktiva konstnärer är ett erbjudande som tilltalar mig. Synd bara att konsthallens affischering i glasmontern utanför är så anspråkslös att man nästan tvivlar. Fler affischer än en enda skulle få plats.

När Härnösands Konsthall och dess Galleri stängde för renovering i januari 2009 visade samma konstnärer utställningen AKT 1 Utkast. Verken hade det begränsade måttet 20 x 20 x 20 och utgjorde ett farväl som samtidigt utlovade en återkomst. Denna första utställning i litet format visas nu åter i Galleriet. Men alla de sexton är tillbaka med nya verk i den nyöppnade konsthallens båda plan. Dess framtid är säkrad för ett bra tag och intendenten Kjerstin Schenell har återfått arbetsron.

- Hotet om nedläggning har varit vanligare än motsatsen, säger hon. Att stänga till förmån för andra fritidsaktiviteter har varit ett ofta återkommande vallöfte. Men inte detta valår, säger hon.

AKT 2 visar den aktuella dagsaktuella konsten i Härnösand utan övergripande tema eller samlande grepp. Man möter sexton temperament i verk som vittnar om arbetsprocesser som pågått i ateljéerna under ett och ett halvt år medan konsten har varit i karantän. Det är den sortens utställning som väcker min upptäckarglädje. Jag nickar förtjust och skrattar titt som tätt: inför Bernt Kumlins självporträtt, Eva Leena Skarins betongnalle, Anders Eliassons turistkitchiga bild av Härnösands domkyrka, Jan K Perssons nedslag i ett nytt landskap i norr liksom Lisa W Carlsons digitala utflykt till en annan högspänd norrlandsmiljö.

Jag faller i farstun när jag står inför konsten i övervåningen. Här finns flera verk som väcker min förundran: Kerstin Lindströms fragila ståltrådvirkning Pris står sig väl på golvet flankerad av Rune Hagbergs upphöjda reliefer och Anders Lidéns tilldragande målning med sitt mörker och djup; Linjer, kvadrat. Jag trivs när jag befinner mig i detta rum med sina textila anslag. Här hänger också Gunnel Oldenmarks trådsulptur Konstellation och träcklade och sydda objekt av Kerstin Strandberg.

Utställningen tar ny fart när jag i de inre salarna möter det härnösandska måleriet. Jan K Persson gör en utsaga: Om målning. Jag stiftar bekantskap med Sture Månsson, ett uthålligt oljemåleri som väcker sympati och inger respekt. Här någonstans uppstår ett samtal mellan de nutida verksamma konstnärerna i Härnösand och de målningar som under sommaren valts ur den Qvistska samlingen : verk av Marc Chagall, Jacques Villon, Henri Matisse samt Sven X-et Erikssons Ådalens liljor från 1928.

Jag lämnar Härnösands Konsthall på betydligt bättre humör än när jag gick in. Jag har gjort bekantskaper och upptäckter och befunnit mig i gott sällskap. Sommarens utställning i Härnösands nyöppnade konsthall är vacker, rolig och tillgänglig.

Text och foto: Margareta Klingberg
2010-06-19